

დანიელის წიგნი — ორმოცდაცხრა

ქეშმარიტებათა გამოცხადება: შუაღამის ძახილი, ისლამის როლი და უკანასკნელ დღეებში საბოლოო გამოცდის პროცესი

Jeff Pippenger

2024-01-13

1798 წელს ულაის მდინარის ხილვის ბეჭდების ახსნის შედეგად წარმოქმნილმა ცოდნის ზრდამ წარმოშვა გამოცდის პროცესი, რომელმაც თავის უმაღლეს წერტილს 1844 წელს შუაღამის ღაღადის მოძრაობაში მიაღწია. უკანასკნელი დღეების შუაღამის ღაღადი, რომელიც ახლა იხსნება, იმ ისტორიით არის წარმოდგენილი და მოიცავს იმავე გამომცდელ ქეშმარიტებებს, რაც იმ ისტორიაში იყო; რადგან შუაღამის ღაღადის უწყება, რომელიც ახლა იხსნება, მილერის მარგალიტების აღდგენაა.

„ქეშმარიტებანი, რომლებიც მივიღეთ 1841, '42, '43 და '44 წლებში, ახლა უნდა შესწავლილ იქნეს და გამოცხადდეს. პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზის უწყებანი მომავალში დიდი ხმით გამოცხადდება. ისინი გადმოიცემა გულმოდგინე გადაწყვეტილებითა და სულის ძალით.“ Manuscript Releases, ტომი 15, 371.

ჩვენი დროის შუაღამის ძახილის წინასწარმეტყველური უწყების მთავარი თემა არის ისლამის, როგორც მესამე ვაების, როლი. ისლამის სამივე ვაება ყველანი წარმოდგენილია აბაკუმის ორ ფიცარზე. უკანასკნელი დღეების შუაღამის ძახილის უწყება დაიწყო გახსნას 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუებისას, როდესაც უკანასკნელი დღეების დაყოვნების ჟამი დადგა. როგორც მილერიტა ისტორიის შუაღამის ძახილის უწყება, ასევე უკანასკნელი დღეების უწყებაც თანდათანობით ვითარდება, ვიდრე მიაღწევდეს იმ წერტილს, რომელსაც ექსეტერის ბანაკის კრება წარმოადგენს. იმ მომენტში ქალწულებს ან აქვთ ზეთი, ან არა.

იერუსალიმის ხალხზე მბრძანებელ დამცინავ კაცთა მიმართ ესაიას მიერ წარმოთქმული ვაება ცხადყოფს, რომ ხილვა ეფრემის მთვრალთათვის დაბეჭდილ წიგნად იქცა. ესაიას ამ მონაკვეთში, სატანური სიმბოლოს ღვთისმოსავ სიმბოლოდ გადაქცევის საქმეს, როგორც ეს ადვენტიზმის ისტორიაში განხორციელდა, მეთუნის თიხად უნდა შევრაცხოთ. ეს საქმე მდგომარეობდა „მუდმივის“ განმარტების დამკვიდრებაში ქრისტეს სიმბოლოდ, მაშინ როცა იგი სატანის სიმბოლოა. როდესაც დანიელმა სიტყვა „tamid“ წარმართობის სიმბოლოდ გამოიყენა, მან ეს სიტყვა სიმბოლური მიზნისათვის აირჩია, რადგან ეს სიტყვა ნიშნავს „მუდმივს“.

არსებობს სამი ძალა, რომელთაც ქვეყნიერება მიჰყავთ არმაგედონისკენ, და ამ სამ ძალათაგან პირველი არის დრაკონი (წარმართობა). დრაკონმა ღმერთის წინააღმდეგ თავისი ბრძოლა ზეცაში დაიწყო. დრაკონი ამ ბრძოლას აგრძელებს ათასწლიანი მილენიუმის დასასრულამდე, როდესაც იგი საბოლოოდ განადგურდება.

და როდესაც ათასი წელი აღესრულება, სატანა გათავისუფლდება თავისი საპყრობილიდან, და გამოვა, რათა აცდუნოს დედამიწის ოთხივე კუთხეში მყოფი

ხალხები — გოგი და მაგოგი — და შეკრიბოს ისინი საბრძოლველად; ხოლო მათი რიცხვი ზღვის ქვიშასავით არის. და ავიდნენ ისინი დედამიწის სივრცეზე, და გარს შემოადგნენ წმიდათა ბანაკსა და საყვარელ ქალაქს; და ჩამოვიდა ცეცხლი ზეციდან, ღვთისაგან, და შთანთქა ისინი. და ეშმაკი, რომელმაც აცდუნა ისინი, ჩაგდებულ იქნა ცეცხლისა და გოგირდის ტბაში, სადაც მხეციცა და ცრუწინასწარმეტყველიც არიან, და იტანჯებიან დღე და ღამე უკუნითი უკუნისამდე. გამოცხადება 20:7–10.

მხეცი (პაპობა), რომელიც იმ სამ ძალათაგან მეორეა, რომელიც სამყაროს არმაგედონისაკენ მიჰყავს, და ცრუ წინასწარმეტყველი (შეერთებული შტატები), იმ სამი ძალიდან მესამე, ორივე ისტორიის ასპარეზზე ჯვრის ისტორიის შემდეგ გამოჩნდა, და ორივე ქრისტეს მეორედ მოსვლისას განადგურდება.

და მხეცი შეიპყრეს, და მასთან ერთად ცრუ წინასწარმეტყველი, რომელიც მის წინაშე სასწაულებს ახდენდა, რომლითაც აცდუნა ისინი, რომელთაც მხეცის ნიშანი ჰქონდათ მიღებული, და ისინი, რომელნიც მის ხატებას სცემდნენ თაყვანს. ეს ორივე ცოცხლად იქნენ ჩაგდებულნი ცეცხლის ტბაში, რომელიც გოგირდით იწვის. გამოცხადება 19:20.

როდესაც დანიელმა წარმართობის (სატანის) სიმბოლოდ ებრაული სიტყვა „მუდმივი“ აირჩია, მან ისეთი სიტყვა აირჩია, რომელიც მიუთითებდა, რომ სწორედ სატანა ებრძოდა ღმერთს განუწყვეტლივ. დანარჩენი ორი ძალა ღმერთის წინააღმდეგ თავიანთ ბრძოლაში მხოლოდ განსაზღვრული დროის მონაკვეთებში მოქმედებენ. დანიელის მიერ სიტყვა „თამიდ“-ის („მუდმივი“) არჩევანი განზრახული და ზუსტი იყო.

როგორც ესაიას სათქმელი იმათზე მოწვენილი ვაიისა, ვისაც უფალმა დაღვარა ღრმა ძილის სული და დაუხუჭა თვალები, გრძელდება ოცდამერვე თავიდან ოცდამეათე თავამდე, იგი წერს:

ახლა წადი, დაწერე ეს მათ წინაშე დაფაზე და აღნიშნე იგი წიგნში, რათა იყოს სამომავლოდ, უკუნითი უკუნისამდე: რადგან ეს არის ურჩი ერი, ცრუ შვილები, შვილები, რომელნიც არ ისმენენ უფლის რჯულს; რომელნიც ეუბნებიან მხილველთ: ნუ ხედავთ; და წინასწარმეტყველთ: ნუ გვიწინასწარმეტყველებთ სწორს, გველაპარაკეთ საამო სიტყვებით, გვიწინასწარმეტყველეთ საცდური; გადადექით გზიდან, გადაუხვიეთ ბილიკიდან, მოაშორეთ ჩვენგან ისრაელის წმიდა. ამიტომ ასე ამბობს ისრაელის წმიდა: რადგან შეიძულეთ ეს სიტყვა და ესავთ ჩაგვრასა და უკუღმართობას და მათზე ხართ დამყარებულნი, ამიტომ ეს ურჯულოება თქვენთვის იქნება როგორც ნაპრალი, ჩამოსაქცევად გამზადებული, მაღალ კედელში გამობერილი, რომლის დამსხვრევა უეცრად, ერთ წამში მოვა. და დაამსხვრევს მას ისე, როგორც მექოთნის ჭურჭელს ამსხვრევენ ნამსხვრევებად; არ შეიბრალებს, ისე რომ მის ნატეხებში ვერ მოიძებნება ნამტვრევიც კი, რომ კერიდან ცეცხლი აიღონ, ან ორმოდან წყალი ამოიღონ. რადგან ასე ამბობს უფალი ღმერთი, ისრაელის წმიდა: მოქცევასა და მოსვენებაში იქნება თქვენი ხსნა; სიმშვიდესა და სასოებაში იქნება თქვენი ძალა; მაგრამ არ ისურვეთ. ესაია 30:8–15.

„დაფა“, რომელიც დაწერილია, არის აბაკუმის მეორე თავის დაფები, რომლებიც განკუთვნილი იყო იმისათვის, რომ მათმა მკითხველებმა „ირბინონ“ და გაავრცელონ ეს უწყება. „წიგნი“, რომელმაც „აღნიშნა“ „დაფა“, არის აბაკუმი. აბაკუმის „წიგნიდან“ აღებული „დაფა“ წარმოადგენს გამოცდის პროცესს, რომელიც ააშკარავებს „აჯანყებულ ხალხს, ცრუ შვილებს, შვილებს, რომელთაც არ სურთ უფლის რჯულის მოსმენა.“ „აჯანყებული ხალხი“, რომელიც „მოსმენაზე“ უარს ამბობს, არიან ისინი იერემიაში, რომლებიც უარს ამბობენ გუშაგის საყვირის ხმის მოსმენაზე.

ასევე დაგიყენეთ გუშაგნი თქვენზე, და ვთქვი: ისმინეთ საყვირის ხმას. ხოლო მათ თქვეს: არ მოვისმენთ. იერემია 6:17.

ურჩნი არიან ისინი, რომლებიც ესაიას ისტორიაშიც და ასევე ქრისტეს ისტორიაშიც არ ისმენდნენ.

და მან თქვა: წადი და უთხარი ამ ხალხს: სმენით ისმინეთ, მაგრამ ნუ გაიგებთ; ხედვით იხილეთ, მაგრამ ნუ შეიმეცნებთ. გაასუქე ამ ხალხის გული, დაუმძიმე მათ ყურები და დაუხუჭე თვალები, რათა არ იხილონ თავიანთი თვალებით, არ ისმინონ თავიანთი ყურებით, არ გაიგონ თავიანთი გულით, არ მოიქცნენ და არ განიკურნონ. ესაია 6:9, 10.

ესაიას ყრუ მეამბოხეებს შეუძლიათ „მოისმინონ“, მაგრამ არ „ისმენენ“, და მათი უარი „მოსმენაზე“ ამხელს, რომ მათ „არ ესმით“. სწორედ დანიელის უწმინდურნი, რომლებიც ასევე მათეს უგუნური ქალწულები არიან, ვერ იგებენ ცოდნის მატებას, რომელიც „ტაბულაზეა“ წარმოდგენილი და ჰაბაკუმის „წიგნი“ აღნიშნული. ესაიას ყრუ მეამბოხეებს რომ მოესმინათ, შეეძლოთ მოქცეულიყვნენ და განეკურნათ, მაგრამ მათი გული გასუქებულია, ამიტომ მათ არ შეუძლიათ შუადამის ღალატის უწყების გაგება. ისევე ყრუ მეამბოხეთა შესახებ მეორე მოწმობა წარმოადგინა.

და მოწაფეები მივიდნენ და უთხრეს მას: რატომ ელაპარაკები მათ იგავებით? ხოლო მან მიუგო და უთხრა მათ: იმიტომ, რომ თქვენ მოგეცათ, იცოდეთ ცათა სასუფეველის საიდუმლოებანი, მათ კი არ მიეცათ. რადგან ვისაც აქვს, მას მიეცემა და უმეტესად ექნება; ხოლო ვისაც არა აქვს, იმას ისიც წაერთმევა, რაც აქვს. ამიტომ ველაპარაკები მათ იგავებით: რადგან ხედავენ და ვერ ხედავენ, და ისმენენ და ვერ ისმენენ, არცა შეიმეცნებენ. და მათზე სრულდება ესაიას წინასწარმეტყველება, რომელიც ამბობს: სმენით მოისმენთ და ვერ გაიგებთ; ხილვით იხილავთ და ვერ შეიცნობთ. რადგან ამ ხალხის გული გასქელდა, და ყურით მძიმედ ისმენენ, და თავიანთი თვალები დახუჭეს, რათა ოდესმე თვალებით არ იხილონ, ყურებით არ ისმინონ, გულით არ გაიგონ, არ მოიქცნენ და მე არ განგკურნო ისინი. ხოლო ნეტარ არიან თქვენი თვალები, რადგან ხედავენ, და თქვენი ყურები, რადგან ისმენენ. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მრავალ წინასწარმეტყველსა და მართალს სურდა ეხილა ის, რასაც თქვენ ხედავთ, და ვერ იხილეს; და მოესმინა ის, რასაც თქვენ ისმენთ, და ვერ მოისმინეს. მათე 13:10–17.

ბრძენნი იგებენ იგავთა საიდუმლოს, რომელიც არის ჭეშმარიტება, წარმოდგენილი მცნება მცნებაზე. ბრძენნი ნეტარნი არიან, ვინაიდან ხედავენ და ისმენენ; ხოლო ბრძენნი და ნეტარნი ორივენი წარმოდგენილნი არიან დანიელის წიგნის მეთორმეტე

თავში. „ბრძენნი“ არიან ისინი, რომელნიც იგებენ (თავიანთი გულით) ცოდნის გამრავლებას, რომელიც წარმოდგენილია „სუფრით“, როგორც აღნიშნულია აბაკუმის „წიგნში“, ხოლო „ნეტარნი“ არიან ისინი, რომელნიც მოელიან.

და თქვა: წადი შენი გზით, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახშულია და დაბეჭდილია აღსასრულის დრომდე. მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცილებიან; ხოლო უღვთონი უღვთოდ მოიქცევიან, და უღვთოთაგან ვერავინ მიხვდება; ხოლო ბრძენნი მიხვდებიან. და იმ დროიდან, როცა ყოველდღიური მსხვერპლი მოიხსნება და გაპარტახების შემზარავი სიბილწე დაიდგმება, იქნება ათას ორას ოთხმოცდაათი დღე. ნეტარია, ვინც მოითმენს და მიაღწევს ათას სამას ოცდათხუთმეტ დღემდე. დანიელი 12:9–13.

მილერიტებმა სწორად გაიგეს, რომ ათას სამას ოცდათხუთმეტი დღე დაიწყო მაშინ, როდესაც წარმართობა („მუდმივი“) „წარიხოცა“ 508 წელს. კურთხევა აღთქმული იყო მათთვის, ვინც 1843 წელს მოელოდა. ამ მონაკვეთში სიტყვა „მოდის“ ნიშნავს „ეხება“. 1843 წელი, თავისი დასრულებისას, „შეხო“ 1844 წელს. როდესაც 1843 წელი დასრულდა, აბაკუმის „დაყოვნების ჟამი“ დადგა და კურთხევა გამოითქვა მათზე, ვინც ელოდა ისე, როგორც ნაბრძანები იყო იმ „წიგნში“, სადაც აღნიშნული იყო „დაფები“. აბაკუმის „წიგნი“ უბრძანებდა მათ, რომ ხილვისთვის „ეცადათ“.

დანიელი განსაზღვრავს 1798 წლის ისტორიას (დასასრულის ჟამს), როდესაც მისი წიგნი იხსნა, და მაშინ წარმოიშვა სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესი (განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცილებიან). ამ პროცესმა თავის დასასრულს მიაღწია შვიდი ქუხილის დაფარული ისტორიის გაცხადებაში. ეს დაფარული ისტორია არის ჭეშმარიტების სამი გზანიშნული, წარმოდგენილი პირველი იმედგაცრუებით, შუალამის ძახილის უწყებით და დიდი იმედგაცრუებით. პირველი იმედგაცრუების მიღწევის კურთხევა წარმოადგენს სამსაფეხურიან გამოცდის პროცესს 1798 წლიდან 1844 წლამდე ისტორიის დასასრულში.

1798 წლის ისტორია, 1844 წლის დიდ იმედგაცრუებამდე, წარმოადგენს 1989 წლის ისტორიის ტიპს, იმ მალე მოსასვლელ საკვირაო კანონსაამდე. კურთხევა აღთქმულია მათთვის, ვინც ელის ხილვას, რომელმაც პირველ იმედგაცრუებაზე დაყოვნება დაიწყო. დანიელის მეთორმეტე თავის „გონიერნი“ არიან ისინი, ვინც „ნეტარნი“ არიან და ვინც „ელიან“. ბოროტნი არიან ისინი, ვინც თავიანთი გულით არ „ისმენენ“ და ვინც არ „ხედავენ“. მილერიტთა მოძრაობის მთელი გამოცდილება შეჯამებულია დანიელის ოთხ მუხლში, და ეს მუხლები ასევე წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ისტორიას.

იმ ოთხ მუხლში წარმოდგენილი წმინდა ისტორია ეფუძნება იმ ცოდნის ზრდის გაგებას, რომელიც გამოხატული იყო აბაკუმის ფიცრებზე, და ცოდნის ზრდას, რომელიც იესომ მიუთითა, როდესაც ასწავლიდა მეთოდოლოგიით — ხაზი ხაზზე. მან იგავი იგავს მიაყოლა, რათა აეხსნა წინასწარმეტყველების საიდუმლო „ბრძენთათვის“. დანიელის მეთორმეტე თავში „უკეთურნი“ ვერ იგებენ, ხოლო 2 თესალონიკელთა, მეორე თავში, მათი ეს გაუგებრობა წარმოდგენილია, როგორც ჭეშმარიტების სიძულვილი, რომელსაც მოაქვს ძლიერი საცდური. ჭეშმარიტება, რომელიც უკეთურთ

არ უყვართ პავლეს წერილში, იყო „მუდმივი“, ხოლო დანიელის ოთხ მუხლში წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტება, რომელიც კონკრეტულად არის მითითებული, არის „მუდმივი“.

იესომ მოწაფეებს უთხრა, რომ ისინი ნეტარნი იყვნენ, და ამით იგი უპირისპირებდა მათ ესაიაში მოხსენიებულთ, რომლებმაც უარი თქვეს ხილვასა და სმენაზე, რათა მოქცეულიყვნენ. ისინი, ვინც დანიელის მეთორმეტე თავში ნეტარნი არიან, არიან ისინი, ვინც ელოდებიან. დანიელის მეთორმეტე თავის ეს ოთხი მუხლი, აგრეთვე ამ მუხლების აღსრულება მილერიტთა ისტორიის განმავლობაში, და ასევე ესაიას დაპირისპირება იმ ჯგუფთან, რომელმაც უარი თქვა მოსმენასა და ხილვაზე, და ქრისტეს მიერ ამავე ორი ჯგუფის ზუსტად იგივე გარჩევაც, ყოველივე ეს მიუთითებს შვიდი ქუხილის დაფარულ ისტორიაზე, რომელიც 2020 წლის 18 ივლისს მოიწია. მილერიტთა ისტორიის საბოლოო გამოცდის პროცესი, რომელიც პირველი იმედგაცრუებით დაიწყო, ახლა კვლავ მეორდება. ზოგი დაინახავს, სხვები კი უარს იტყვიან დანახვაზე.

„1840–1844 წლებში მოცემული ყოველი უწყება ახლა ძალით უნდა იქნეს გამოცხადებული, რადგან მრავალი ადამიანია, რომლებმაც ორიენტირი დაკარგეს. ეს უწყებანი ყველა ეკლესიას უნდა მიეწოდოს.

ქრისტემ თქვა: „ნეტარ არიან თქვენი თვალნი, ვინაიდან ხედავენ; და თქვენი ყურნი, ვინაიდან ისმენენ. რადგან ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მრავალ წინასწარმეტყველსა და მართალს სურდა ეხილა ის, რასაც თქვენ ხედავთ, და ვერ იხილეს; და ესმინა ის, რასაც თქვენ ისმენთ, და ვერ ესმინათ“ [მათე 13:16, 17]. ნეტარ არიან თვალნი, რომელთაც იხილეს ის, რაც 1843 და 1844 წლებში იქნა ხილული.

„შეტყობინება გადმოიცა. და ამ შეტყობინების განმეორებაში არ უნდა იყოს არავითარი დაყოვნება, რადგან ჟამის ნიშნები სრულდება; დასამთავრებელი საქმე უნდა აღსრულდეს. მცირე დროში დიდი საქმე შესრულდება. მალე ღვთის განჩინებით გადმოიცემა შეტყობინება, რომელიც ძლიერ ღაღადად გადაიქცევა. მაშინ დანიელი დადგება თავის წილხვედრში, რათა მისცეს თავისი მოწმობა.“
Manuscript Releases, ტომი 21, 437.

უილიამ მილერი ანგელოზებმა მიიყვანეს იმის გაგებამდე, რომ „ყოველდღიური“ წარმართული რომის სიმბოლო იყო. და უაიტმა უშუალოდ დაადასტურა, რომ იგი ამ გაგებაში მართალი იყო. ის გაგება, რომელიც გამოსახული იყო „ფიცრებზე“, რომელნიც მოხსენიებულია ამბაკუმის „წიგნში“, არის „მომავალი დროისთვის“. ამ „წიგნის“ ახსნა გამოავლენს „ურჩ და ცრუ შვილებს“. „შვილები“ უკანასკნელი თაობის სიმბოლოა, ამიტომ „მომავალი დრო“ ესაიას ამ მონაკვეთში განსაზღვრულად აღნიშნავს საგამომძიებლო სამსჯავროს უკანასკნელ დღეებს.

ესაია აცხადებს, რომ „ცრუ შვილები“ უარყოფენ იმ წინასწარმეტყველურ უწყებას, რომელიც წარმოდგენილია „ტაბლაზე“ და აღნიშნულია „წიგნში“, რადგან ისინი ეუბნებიან „მხილველებს: ნუ ხედავთ; და წინასწარმეტყველებს: ნუ გვიწინასწარმეტყველებთ სწორს, გვითხარით სასიამოვნო სიტყვები,

იწინასწარმეტყველეთ საცთური.“ 1863 წელს ლაოდისკიური ადვენტიზმი შეუდგა მზარდ პროცესს, რომლითაც სრულდებოდა ცრუ შვილების ეს მოთხოვნა. ეს საქმე ესაიას მიერ წარმოდგენილია როგორც მილერიტული საფუძვლების ძველი ბილიკების უარყოფა, რადგან მათ თქვეს: „გადაუხვიეთ გზიდან, გადექით ბილიკიდან, მოაშორეთ ჩვენგან ისრაელის წმიდა.“ ბილიკი, რომელიც გზაა, იერემიას ძველი ბილიკებია.

ასე ამბობს უფალი: დადექით გზებზე, იხილეთ და ჰკითხეთ ძველი ბილიკების შესახებ, სად არის კეთილი გზა, და იარეთ მასზე, და ჰპოვებთ მოსვენებას თქვენი სულებისთვის. მაგრამ მათ თქვეს: ჩვენ მასზე არ ვივლით. იერემია 6:16.

„ცრუ შვილების“ მიერ იერემიას „ძველი ბილიკების“ უარყოფა არის შუალამის ღალატის უწყების უარყოფა, სადაც მოიპოვება „განსვენება“, რაც აგრეთვე არის ის „განსვენება და გამაგრილებელი“, რომლის მოსმენაც მათ არ ისურვეს ესაიაში, და რაც ასევე არის გვიანი წვიმის უწყების გამაგრილებელი. ეს უწყება არის შუალამის ღალატის უწყება, რომელიც წარმოდგენილია მილერიტების ისტორიაში და თვალსაჩინოდ არის ნაჩვენები „ცხრილებზე“, რომლებიც აღნიშნულია „წიგნში“. ცრუ შვილების მიერ შუალამის ღალატის უწყების უარყოფა წარმოდგენილია მათი სურვილით, რომ „ისრაელის წმიდა გააქრონ თავიანთი წინაშე“. ელენ უაითის პირველი ხილვა, რომელსაც ალფა და ომეგა უეჭველად გამოიყენებდნენ აღსასრულის წარმოსადგენად, განსაზღვრავს მართალთა გზას, აღნიშნავს ნათელს მის დასაწყისში და იმასაც, თუ ვინ უძღვის „ბრძენთ“ გზის დასასრულამდე.

„მათ გზის დასაწყისში უკან ჰქონდათ აღმართული კაშკაშა ნათელი, რომლის შესახებაც ანგელოზმა მითხრა, რომ ეს იყო „შუალამის ძახილი.“ ეს ნათელი მთელ გზაზე ბრწყინავდა და მათ ფეხებს უნათებდა, რათა არ წაბორძიკებულიყვნენ.

„თუ ისინი თავიანთ თვალებს იესოზე ჰქონდათ მიპყრობილი, რომელიც მათ წინაშე იყო, მათ ქალაქისკენ მიუძღოდა, ისინი უსაფრთხოდ იყვნენ. მაგრამ მალე ზოგი დაიღალა და თქვა, რომ ქალაქი ძალზე შორს იყო და ისინი მოელოდნენ, რომ იქამდე უკვე უნდა მისულიყვნენ. მაშინ იესო ამხნევებდა მათ თავისი დიდებული მარჯვენა მკლავის აღმართვით, და მისი მკლავიდან გამოდიოდა ნათელი, რომელიც ადვენტიტთა დასზე გადაირხეოდა, და ისინი ღალადებდნენ: „ალილუია!“ სხვებმა კი თავქარიანად უარყვეს მათ უკან მყოფი ნათელი და თქვეს, რომ მათ ასე შორს ღმერთი არ წამოუძღვა. მათ უკან მყოფი ნათელი ჩაქრა, მათი ფეხები სრულ სიბნელეში დატოვა, და ისინი წაბორძიკდნენ, მიზანსა და იესოს თვალი დაკარგეს და ბილიკიდან ქვემოთ, ქვემოთ მდებარე ბნელ და ბოროტ წუთისოფელში გადაიჩენნენ.“ Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ეს იყო შუალამის ძახილის ნათელი დასაწყისშიც და დასასრულშიც. სწორედ იესო იყო (ისრაელის წმიდა), რომლისგანაც მათ სურდათ, რომ მათ წინაშე აღარ ყოფილიყო. იესოს დიდებული მარჯვენა მკლავიდან გამომავალი ნათელი იყო შუალამის ძახილის ნათელი, როგორც ეს წარმოდგენილი იყო „დაფებზე“, რომლებიც აღნიშნული იყო „წიგნში“. „ცრუმეტყველი შვილების“ მიერ ქრისტეს შუალამის ძახილის უწყების უარყოფამ და იმ გზის უარყოფამ, რომელზეც მათ უნდა ევლოთ, მათზე ღვთის

სასჯელი მოიტანა, როდესაც ისინი გზიდან გადაიჩეხნენ. „მაღალი კედელი“, რომელიც უეცრად იმსხვრევა, არის ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამიჯვნის ის „კედელი“, რომელიც განადგურდება მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს. ის სასჯელი მოდის „უეცრად, ერთ წამში“ და იქნება „როგორც მეთუნის ჭურჭლის მსხვრევა, რომელიც ნატეხებად იმსხვრევა“. ეს არის ის სასჯელი, რომელიც დაკავშირებულია სატანური სიმბოლოს — „მუდმივის“ — თავდაყირა დაყენებასთან და მის ქრისტეს სიმბოლოდ გამოცხადებასთან.

ნამდვილად, თქვენი ყველაფრის თავდაყირა დაყენება მეთუნის თიხად ჩაითვლება; რადგან განა ქმნილება ეტყვის თავის შემოქმედს: მან მე არ შემქმნაო? ან განა გამოძერწილი ეტყვის თავის გამომძერწველს: მას გონება არ ჰქონდაო? ესაია 29:16.

„ყოველდღიური“ არის ის წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტება, რომელიც ერთმანეთთან აკავშირებს დანიელის მეთორმეტე თავში მოცემულ ოთხ მუხლს, რომლებიც ასახელებენ განსხვავებას ბოროტთა და ბრძენთა შორის. „ყოველდღიური“ არის ის ჭეშმარიტება, რომელიც სძულთ მათ, ვინც 2 Thessalonians-ში ძლიერ საცდურს იღებენ. „ყოველდღიური“ გამოხატავს „ცრუ შვილების“ სურვილს, რათა ისრაელის წმინდა მათ გზიდან განიღვენოს. და მათი სასჯელი წარმოდგენილია მეთუნის ჭურჭლის დამსხვრევით, ხოლო ის, რაც რჩება, არის უგუნური ქალწულების დაღუპული მდგომარეობის სახე, ვინაიდან იქ, იმ დამსხვრეული მეთუნის ჭურჭლის გატეხილ და დარჩენილ ნატეხებში, „ვერ მოიძებნება“ „ნატეხიც კი, რომლითაც კერიიდან ცეცხლს აიღებენ, ან ორმოდან წყალს ამოიღებენ.“

როგორც „ცეცხლი“, ისე „წყალი“ სულიწმიდის სიმბოლოებია, ისევე როგორც ზეთი ათი ქალწულის იგავში. როდესაც შუაღამის დაღადი ერთ წამში, მოულოდნელად მოვა, როგორც ეს მოხდა ექსეტერის საბანაკე შეკრებაზე 1844 წლის აგვისტოში, „ცრუ შვილებისთვის“ შეუძლებელი იქნება რაიმე ზეთის (წყლისა თუ ცეცხლის) პოვნა. მათ პირველი იმედგაცრუების შემდეგ „დაბრუნებისკენ“ მოუწოდეს, როგორც იერემიას, მაგრამ მათ უარი თქვეს.

შენი სიტყვები აღმოჩნდა, და მე შევჭამე ისინი; და შენი სიტყვა იყო ჩემთვის ჩემი გულის სიხარული და მხიარულება, რადგან მე შენი სახელით ვიწოდები, უფალო, ლაშქართა ღმერთო. არ დავმჯდარვარ დამცინავთა საკრებულოში და არ მიხაროდა; მარტო ვიჯექი შენი ხელის გამო, რადგან აღშფოთებით ამავსე. რატომ არის ჩემი ტკივილი მარადიული და ჩემი ჭრილობა განუკურნებელი, რომელიც არ თანხმდება განკურნებას? ნუთუ შენ ჩემთვის სრულიად მატყუარასავით და იმ წყლებივით იქნები, რომლებიც წყდება? ამიტომ ასე ამბობს უფალი: თუ მოიქცევი, კვლავ დაგაბრუნებ, და ჩემს წინაშე დადგები; და თუ ძვირფასს უღირსისგან გამოარჩევ, ჩემი პირივით იქნები; ისინი შენკენ მოიქცნენ, მაგრამ შენ ნუ მოიქცევი მათკენ. და გაქცევ ამ ხალხისთვის სპილენძის გამაგრებულ ზღუდედ; და ისინი იბრძოლებენ შენ წინააღმდეგ, მაგრამ ვერ გძლევენ, რადგან მე შენთანა ვარ, რათა გიხსნა და გადაგარჩინო, ამბობს უფალი. და გიხსნი ბოროტთა ხელიდან და გამოგისყიდი საშინელთა ხელიდან. იერემია 15:16–21.

იერემია წარმოადგენს მათ, ვინც პირველი იმედგაცრუების შემდეგ დაბრუნდა. მათ, ვინც შევიდა საქმეში, რათა გამოეყო „ძვირფასი უღირსისგან“, რათა „იდგეს“ უფლის წინაშე და იყოს უფლის „ბაგე“. ისინი არიან ისინი, რომელთაც დანიელი მეცხრე თავში წარმოადგენს როგორც თავიანთი გაფანტული მდგომარეობის გამგებნი, და ამის შემდეგ ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის ლოცვით მლოცველნი. ისინი არიან ისინი, რომელთაც წარმოადგენენ დანიელი, იერემია და აბაკუმის გუშაგნი, რომლებიც დაპირისპირებულნი არიან „მტყუან შვილებს“. „მტყუან შვილებსაც“ ასე უწოდა „ისრაელის წმიდამ“, როცა თქვა: „მოქცევითა და მოსვენებით გადარჩებოდით; სიმშვიდეში და ნდობაში იქნებოდა თქვენი ძალა; მაგრამ არ ინებეთ“.

მილერის ძვირფასეულობანი არის ის ჭეშმარიტებანი, რომლებიც წარმოდგენილია აბაკუმის დაფებზე და რომლებიც გამოხატავს შუალამის ღაღადის უწყების გამოცდას, რაც წარმოშობს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს. იმ ამბოხების სიმბოლო, რომელიც ამ ძვირფასეულობათა წინააღმდეგ ვლინდება, არის „მუდმივი“. მილერი ზუსტი იყო „მუდმივის“ შესახებ თავის გაგებაში, მაგრამ მისი გაგება შემოსაზღვრული იყო იმ ისტორიით, რომელშიც იგი ცხოვრობდა, და ის ძვირფასეულობანი, რომელთა მაგიდაზე დადგმასაც იგი მიჩვეული იყო თავისი ოთახის შუაგულში, ახლა ათეზის უფრო კაშკაშად ბრწყინავს, ვიდრე მაშინ, როცა მილერმა პირველად დადო ისინი თავის მაგიდაზე. ახლა ისინი უფრო დიდ ზარდახშაშია, რადგან ზარდახშა ახლა წარმოადგენს არა მხოლოდ ბიბლიას, როგორც ეს მილერის დროს იყო, არამედ ახლა წარმოადგენს როგორც ბიბლიას, ისე წინასწარმეტყველების სულსაც.

სწორედ ეს ორი მოწმე წარმოშობს უკანასკნელ დღეებში გამომცდელ ნათელს, და სწორედ ეს ორი მოწმე იქცევა უკანასკნელ დღეებში ბრძოლის უმთავრეს ველად. მილერმა იხილა ეს ბრძოლა, რადგან მის სიზმარში მათ აიღეს მისი კიდობანი (ბიბლია) და დაფლითეს იგი. იოანე, რომელიც წარმოადგენს „ბრძენთ“ უკანასკნელ დღეებში, „იყო კუნძულზე, რომელსაც ჰქვია პატმოსი, ღვთის სიტყვისათვის და იესო ქრისტეს მოწმობისათვის.“ იოანე იდევნებოდა იმისათვის, რომ სწამდა როგორც ბიბლიის, ისე ელენ უაიტის წერილების უწყება.

მომდევნო სტატიაში განვაგრძობთ იმ ჭეშმარიტებათა განხილვას, რომლებიც წარმოდგენილია ულაის მდინარის შესახებ ხილვით, რომელიც 1798 წელს გაიხსნა.

„ჩვენ მომავლისთვის არაფრის გვეშინია, გარდა იმისა, რომ დაგვავიწყდეს, როგორ გვიძლოდა უფალი და მისი სწავლება ჩვენს წარსულ ისტორიაში.“ Life Sketches, 196.